



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2100/2024
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Гомилановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 87/24 од 24.01.2024. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 87/24 од 24.01.2024. године – става другог изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 971/21 од 03.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужиља дана 13.04.2019. године остварила право на јубиларну награду поводом 10 година рада у Министарству унутрашњих послова РС. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име јубиларне награде исплати 71.310,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2019. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 131.911,54 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 87/24 од 24.01.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужене и преиначена пресуда Основног суда у Сомбору П1 971/21 од 03.10.2023. године, тако што је иста укинута у делу којим је утврђено да је тужиља дана 13.04.2019. године остварила право на јубиларну награду поводом 10 година рада у Министарству унутрашњих послова РС и у том делу тужба тужиље одбачена, одбијен захтев за исплату јубиларне награде преко износа од 52.372,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2019. године до исплате, као и захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 93.812,54 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, у преосталом делу одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу. Ставом трећим изреке, обавезана

је тужила да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 7.290,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену – става другог изреке, тужена је благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 403. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, ако посебним законом није другачије прописано, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима.

Тужба у овом правном спору поднета је 15.11.2021. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 40.000,00 динара. Поднеском од 06.04.2023. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева, а као вредност предмета спора означен је износ од 71.310,00 динара. Вредност предмета спора побијаног дела износи 52.370,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора, у смислу члана 441. ЗПП (када је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, те како ревизија није поднета на основу члана 404. ЗПП, а вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**